

omtvistest, Dansk Folkeforsikringsanstalt, har nu en Portefeuille paa 13—14 Mill. Kr., saa vidt mig bekendt. Saa er der ogsaa Selskaber som „Tryk“, „Fremtiden“ i Aalborg og andre, som i hvert Fald delvis drive Folkeforsikring og have drevet det i ikke ringe Udstrækning. Jeg kan forstaa, at der ikke tidligere har kunnet være Tale om at begunstige disse Selskaber, idet det har været meget vanskeligt at skelne Klinten fra Hveden. Netop paa Folkeforsikringsvæsenets Omraade har der været betydelige Udvækster, idet flere Selskaber, der beskæftige sig dermed, ikke have været indrettede med Folkeforsikringsteknikkens Fordringer for Øje, og om enkelte af dem maa det ubetinget siges, at de have været usolide. Naturligvis kunde man ikke forlange, at Finansministeriet og endnu mindre Lovgivningsmagten ved at tilstaa Stempelbegunstigelser skulde skelne mellem disse Selskabers Soliditet. Denne Vanskelighed ere vi komne ud over, efter at vi have faaet Livsforsikringsloven, ved hvilken vi have faaet en dertil indrettet Myndighed, som med fuld Sagkyndighed skønner over, hvilke Selskaber der arbejder med fuld Soliditet og hvilke ikke, og kun de første gives der Statsanerkendelse. Der have vi altsaa faaet et ganske solidt Kriterium for, hvilke Selskaber der fortjener Støtte i deres Virksomhed.

Det forekommer mig nu at være heldigt at udvide den her foreslaaede Stempelbegunstigelse til alle Livsforsikringspolicer under et vist Beløb, idet jeg ikke finder det rigtigt at indskrænke den til et enkelt bestemt Selskab eller til Selskaber, der drive lejlighedsvis hvad der kan kaldes Folkeforsikring. Det heldigste vil jeg finde vilde være, om Grænsen blev sat ved 1,500 Kr. som den almindelige Grænse for Folkeforsikring, og hvis dette skulde vække nogen Betænkelighed, kunde jeg ogsaa sætte Grænsen til 1,000 Kr. Man kunde da bestemme, at alle Livsforsikringspolicer, som udstedtes af anerkendte Selskaber for en Forsikringssum af 1,500 Kr. eller derunder, skulde være stempelfri. Derved tror jeg, man vilde naa Formaalet. Thi det er ganske sikkert, at denne Stempelfrihed kun ganske undtagelsesvis vil komme de mere velstillede Mennesker til gode, thi disse tegne naturligvis deres Forsikringer til langt højere Beløb. Det er dette, jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, idet det jo ubetinget vilde være heldigst, om en saadan

Ændring kom fra ham, eller om han i alt Fald vilde love at overveje Sagen.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Den Tanke, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) udkastede, var mig for saa vidt ikke fremmed, som jeg har lagt Mærke til, at der i Livsforsikringskredse har været nogen Bevægelse i Anledning af det forelagte Lovforslag. Men naar man vilde gaa saa vidt at bestemme, at alle Livsforsikringspolicer under 1,500 Kr. skulde være stempelfri, saa er det noget ganske andet og meget betydeligere, end der her er Tale om. Det vilde jo række ind i alle Selskaber, og jeg er ikke aldeles sikker paa, at det kun vilde komme ubemidlede til gode. Man kunde jo ogsaa tænke sig, at Selskaber indrettede sig saaledes, at de mere bemidlede Personer kunde tegne flere Policer à 1,500 Kr.

Naar jeg har forelagt dette Forslag, er det, fordi jeg, som jeg allerede bemærkede ved Sagens første Behandling, anser det for en ganske simpel Konsekvens af Loven af 2. Februar 1870 om Stempelbegunstigelse for Arbejderfamilier. Denne Lov bestemmer i § 1, at „saadanne Foreninger, hvis Hovedformaal er at fremme den arbejdende eller ligestillede ubemidlede Klasses Velvære, og som enten have en overvejende velgørende Karakter, eller hvis Medlemmer alene eller dog hovedsagelig høre til de nævnte Klasser, og søge Formaalet fremmet væsentlig ved egen Hjælp, saasom gennem Aktiendskud, Opsamling af mindre successive Bidrag osv. (Byggeforeninger, Forbrugsforeninger, Syge- og Begravelseskasser m. fl.), skal der kunne tilstaaes Stempelfrihed“ ad administrativ Vej. Denne Lov har altsaa institueret, at overfor Foreninger af Medlemmer af den arbejdende Klasse med det Formaal gensidigt at sikre hinanden mod forskellige Nødtilstande, skal der kunne ydes Stempelfrihed. Det er tvivlsomt, om jeg ikke allerede i Henhold til denne Lov administrativt kunde have tilstaaet Arbejdernes Livsforsikring Stempelfrihed. Thi dette Selskab staaar jo som parallelt med de „Syge- og Begravelseskasser m. fl.“, der staa nævnte i Loven, saa man maaske nok kunde gaa ud fra, at den kunde indbefattes i Ordene „m. fl.“ Men for en Sikkerheds Skyld har jeg ment det rigtigt at søge Hjemmel gennem en særlig Lov. Konsekvensen heraf vil være den, at hvis der dannes sig andre Foreninger væsent-